

Hoe begon je betrokkenheid bij Slavuj?

Ruim voordat ik Slavuj kende ontstond, door één bijzondere kennismaking, mijn liefde voor de Slavische muziek. Ik studeerde aan het *Sweelinck Conservatorium*. Het was begin jaren tachtig. Het wereldberoemde koor *Le Mystère des Voix Bulgares* trok volle zalen in Amsterdam. Ik was verbijsterd door de kracht, puurheid en schoonheid van die stemmen. Ik bleef sindsdien gefascineerd door Oost-Europese muziek en vanaf het moment dat ik gevraagd werd om als tenor bij Slavuj te zingen kwam de liefde tot volle bloei. Hier vond ik een koor dat de kracht en schoonheid van de Slavische volksmuziek benaderde. Na de ontmoeting met de Bulgaarse zangeres *Galina Durmushliyska* in 2001 begon ik te arrangeren en componeren voor Slavuj. Daarna werd ik als dirigent gevraagd.

Hoe heb je de groei van Slavuj vanaf je begin in het koor ervaren?

Slavuj is genuanceerder geworden. Het koor is volwassener en beweegt zich bewuster tussen zacht en luid. Daarnaast is er meer concentratie, de uitstraling is professioneler geworden en ook zijn uitspraak en tekstbegrip verbeterd. Dit mede dankzij een slavist in ons koor, en *native singers* uit de Oekraïne, Bulgarije en Bosnië.

Zou je Slavuj, toch een Amsterdams koor, ook een Oost-Europees koor kunnen noemen?

Slavuj benadert de kwaliteit van een Oost-Europees koor, hoewel we moeilijk de diepte kunnen bereiken die een *native choir* heeft. Toch komt het voor dat mensen in het publiek denken dat Slavuj-solisten uit het Oost-Europees taalgebied komen. We blijven eraan werken om taal en stemgeluid zo authentiek mogelijk over te laten komen.

Hoe is het om wekelijks voor Slavuj te staan?

Geen repetitie is hetzelfde, want veel factoren zijn steeds verschillend: de stemming van de groep, mijn eigen stemming, of er een concert aan komt, het slijpen aan bestaand repertoire of het instuderen van nieuwe stukken, de balans binnen de groep qua verdeling van solo's. Die verschillen maken dat het spannend blijft om met elkaar te werken.

Wat zijn je andere bezigheden in de Oost-Europese muziek?

Ik ben dirigent van het koor *Čubrica* dat uitsluitend Bulgaars zingt en, anders dan Slavuj, ook instrumenten gebruikt. Verder heb ik de zeskoppige band *Dusho* opgericht, die ballades brengt van Balkan tot Zwarte Zee, waarin ik klarinet en gitaar speel én zing. Met die instrumenten speel ik ook in het begeleidingsorkest van de kinderdansgroep *Mali Igraci* en speel ik als invaller bij de dansgroep *Palojna*.

Wat hoop je met Slavuj bij het publiek te bereiken?

Dat mensen in ons publiek in het hart geraakt worden. Daar zoek ik naar, dat muziek ontroert, of dit nu door vreugde of verdriet is maakt niet uit.

Interview Tineke Doorten